

Árvaság (6)

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 16. szám, 2020. április 17.

Nem azt mondom, hogy csalódást éreztem. Vagy hogy meglepetés ért. De megütött, rám koppintott valami nem várt, mégsem egészen ismeretlen érzés mégis, hogy ez ilyen, ez a valóság, ilyen lenne a vágy, a kíváncsiság tárgya, így néz ki, nem bizonyos magazinok női alakjai állnak és hangoskodnak a meleg gőzben, nem nyúlánk, arányos testek fehérsége világítja meg a szürke párát, nem almakerek mellek engedik alácsöpögni a habot, hanem, hanem micsodák. Elhasznált női testek voltak, gyúrt és összeereszkedő, egymásba folyó rétegek, szabálytalan és már megfáradt idomok, hatalmas, lógó mellek, tomporok, vaskos combok, visszeres lábszárak, afféle kisvárosi barokk a szocializmus ihletettségében. Száraz kiskertek, vasak árnyékában termett idős, emberi testek. A fiatal testek is idősek voltak. Forgolódott a sok hús a gőzben, boldogan elsiklott egy szappan.